

ΑΡ. 3535ΑΡ. ΑΠΟΦΑΣΗΣ 08**Αριθμός 5386****Ο ΠΕΡΙ ΕΛΕΓΧΟΥ ΤΩΝ ΛΗΜΟΣΙΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ ΝΟΜΟΣ (ΝΟΜΟΙ 30(Ι) ΚΑΙ 122(Ι) ΤΟΥ 2001)**

Απόφαση δυνάμει του άρθρου 21

Ο Έφορος Δημοσίων Ενισχύσεων, ασκώντας τις εξουσίες που του παρέχονται δυνάμει του άρθρου 21 των περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων Νόμων του 2001, εκδίδει την ακόλουθη απόφαση:

Τίτλος: Λεκαετής φορολογική απαλλαγή αναφορικά με κέρδη εταιρείας από την εκμετάλλευση παρεμφερούς τουριστικού κτιρίου ή έργου.

1. Διαδικασία:

Στις 5 Οκτωβρίου 2001 κοινοποιήθηκε από το Τμήμα Εσωτερικών Προσόδων, ως αρμόδια αρχή, στον Έφορο Δημοσίων Ενισχύσεων πρόγραμμα ενισχύσεων το οποίο φέρει τον τίτλο «Λεκαετής φορολογική απαλλαγή αναφορικά με κέρδη εταιρείας από την εκμετάλλευση παρεμφερούς τουριστικού κτιρίου ή έργου». Η κοινοποίηση έγινε σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 21 των περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων Νόμων του 2001 (εφεξής καλουμένων ως ο «Νόμος») και του περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων (Διαδικασία Κοινοποίησης) Διατάγματος του 2001.

Το πρόγραμμα βρισκόταν σε ισχύ κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του Νόμου και ως εκ τούτου συνιστά, με βάση το άρθρο 21, υφιστάμενο πρόγραμμα ενισχύσεων.

2. Περιγραφή του κοινοποιηθέντος προγράμματος ενισχύσεων:

- (α) Αρμόδια Αρχή υπεύθυνη για την εφαρμογή της κοινοποιηθείσας ενίσχυσης είναι το Τμήμα Εσωτερικών Προσόδων.
- (β) ο στόχος της κοινοποιηθείσας ενίσχυσης είναι η στήριξη και ανάπτυξη του τουρισμού και συγκεκριμένα παρεμφερών τουριστικών κτιρίων ή έργων στα πλαίσια επιχειρηματικών δραστηριοτήτων που διεξάγονται από εταιρείες.
- (γ) η ενίσχυση χορηγείται με τη μορφή απαλλαγής από το φόρο εισοδήματος επί των κερδών, τα οποία προκύπτουν από την επιχείρηση εκμετάλλευσης παρεμφερούς τουριστικού κτιρίου ή έργου.
- (δ) δικαιούχος της κοινοποιηθείσας ενίσχυσης είναι εταιρεία, η οποία εκμεταλλεύεται παρεμφερές τουριστικό κτίριο ή έργο. Παρεμφερές τουριστικό κτίριο ή έργο σημαίνει το κτίριο ή έργο, το οποίο πληροί αθροιστικά τις εξής προϋποθέσεις:
- (δα) εμπίπτει σε μία από τις πιο κάτω κατηγορίες που αναφέρονται στο Πέμπτο

Παράρτημα των περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμων 1961 μέχρι 2001:

- (i) Γήπεδα Γκολφ·
- (ii) Μαρίνες·
- (iii) Θεματικά Πάρκα (θέματα όπως αρχαιολογία, ιστορία, νερό, ζώα, παραδοσιακή αρχιτεκτονική, φυτά, γεωλογία κτλ.)·
- (iv) Ενυδρεία·
- (v) Μουσεία·
- (vi) Λούνα Παρκ·
- (vii) Αθλητικά Κέντρα·
- (viii) Κέντρα Υγείας·
- (ix) Κέντρα Ιππασίας·
- (x) Φάρμες για τουριστική ενασχόληση·
- (xi) Εγκαταστάσεις για εκπαιδευτικό τουρισμό (σχολές και εργαστήρια για εκμάθηση γλωσσών, τεχνών, λαϊκής τέχνης, παραδοσιακής μαγειρικής, χορών κτλ.) και
- (xii) Βοτανικοί Κήποι·
- (δβ) Παρέχει υπηρεσίες για ψυχαγωγία και αναψυχή σε οργανωμένη βάση, χωρίς οι παρεχόμενες υπηρεσίες να εξαρτώνται από την εγγραφή του ενδιαφερομένου ως μέλους ή συνδρομητή·
- (δγ) η κατασκευή, ανοικοδόμηση, επέκταση ή μετατροπή του κτιρίου ή έργου-
- (i) άρχισε μετά την 1η Ιουλίου 1995·
- (ii) δεν έγινε κατά παράβαση οποιουδήποτε νόμου ή κανονισμού και έχουν εξασφαλιστεί από όλες τις αρμόδιες αρχές οι απαιτούμενες εγκρίσεις και άδειες για τη λειτουργία του·
- (δδ) η συνεπαγόμενη για την κατασκευή, ανοικοδόμηση, επέκταση ή μετατροπή του κεφαλαιουχική δαπάνη ανέρχεται τουλάχιστο στις £500.000, εξαιρουμένης της αξίας της γης·
- Νοείται ότι το τουριστικό κτίριο ή έργο από τα αναφερόμενα στην παράγραφο (δα) δε δύναται να καθοριστεί ως παρεμφερές τουριστικό κτίριο ή έργο, αν η κατασκευή, ανοικοδόμηση, επέκταση ή μετατροπή του επιβάλλεται δυνάμει των διατάξεων του περί Ξενοδοχείων και Τουριστικών Καταλυμάτων Νόμου του 1969 μέχρι 1993 ή οποιασδήποτε άλλης σχετικής νομοθεσίας ή κανονισμού:
- Νοείται περαιτέρω ότι-
- (i) Από την εταιρεία που ασχολείται με την επιχείρηση της εκμετάλλευσης παρεμφερούς τουριστικού κτιρίου ή έργου θα τηρούνται τα απαραίτητα κατά την κρίση του Εφόρου Φόρου Εισοδήματος στοιχεία και λογιστικά βιβλία, με βάση τα οποία θα είναι δυνατή η εξεύρεση του εισοδήματος της εταιρείας αποκλειστικά από την εκμετάλλευση τέτοιας επιχείρησης·

- (ii) το ποσό της ζημιάς, η οποία προκύπτει κατά τη διάρκεια του φορολογικού έτους από την επιχείρηση της εκμετάλλευσης παρεμφερούς τουριστικού κτιρίου ή έργου οποιασδήποτε εταιρείας, δε μεταφέρεται στα επόμενα φορολογικά έτη, ούτε στην περίπτωση που μια τέτοια εταιρεία αποκτά εισόδημα και από άλλες πηγές στη Δημοκρατία, το ποσό της εν λόγω ζημιάς μπορεί να συμψηφιστεί με το εισόδημα οποιουδήποτε φορολογικού έτους από τις άλλες αυτές πηγές·
- (iii) σε περίπτωση που οποτεδήποτε εντός της περιόδου των δέκα ετών από το έτος που άρχισε η εκμετάλλευση του τουριστικού κτιρίου ή έργου διαπιστωθεί παράβαση οποιασδήποτε από τις προϋποθέσεις ή τους όρους που καθορίζονται στην παράγραφο αυτή, η σχετική φορολογική απαλλαγή καταργείται αναδρομικά·
- (ε) η κοινοποιηθείσα ενίσχυση έχει ως νομική βάση το άρθρο 8(κβ) και το Πέμπτο Παράρτημα των περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμων του 1961 μέχρι 2001·
- (στ) η κοινοποιηθείσα ενίσχυση παρέχει για περίοδο 10 ετών από το έτος που άρχισε η εκμετάλλευση παρεμφερούς τουριστικού κτιρίου ή έργου 100% απαλλαγή από τη φορολογία των κερδών που προκύπτουν από την επιχείρηση της εκμετάλλευσης του παρεμφερούς τουριστικού κτιρίου ή έργου·
- (ζ) για εξασφάλιση της συμμόρφωσης των δικαιούχων με τους όρους της κοινοποιηθείσας ενίσχυσης, το Τμήμα Εσωτερικών Προσόδων προβαίνει σε εξέταση των ετήσιων φορολογικών δηλώσεων και λογαριασμών που υποβάλλουν οι δικαιούχοι·
- (η) δεν προβλέπεται δυνατότητα σώρευσης της ενίσχυσης με άλλα προγράμματα ενίσχυσης.
3. Αξιολόγηση της ενίσχυσης που κοινοποιήθηκε:
- (α) Σύμφωνα με το άρθρο 3 των περί Ελέγχου των Δημόσιων Ενισχύσεων Νόμων, ουδεμία παροχή δημόσιας ενίσχυσης είναι επιτρεπτή στη Δημοκρατία εκτός αν έχει προηγουμένως εγκριθεί από τον Έφορο. Επίσης, σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου «δημόσια ενίσχυση» σημαίνει την οικονομική ενίσχυση που χορηγείται υπό οποιαδήποτε μορφή, άμεσα ή έμμεσα, από το Δημόσιο ή με πόρους του Δημοσίου και που νοθεύει ή απειλεί να νοθεύσει τον ανταγωνισμό διά της ευνοϊκής μεταχείρισης ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής.
- (β) Η κοινοποιηθείσα ενίσχυση κρίθηκε ότι συνιστά δημόσια ενίσχυση διότι ικανοποιεί σωρευτικά τις ακόλουθες προϋποθέσεις του Νόμου:
- (i) Χορηγείται άμεσα από το Δημόσιο. Η παρεχόμενη απαλλαγή φόρων επί των κερδών σημαίνει παραίτηση του Δημοσίου από φόρους που θα εισέπραττε κανονικά και άρα απώλεια δημοσίων εσόδων·
- (ii) συνιστά οικονομική ενίσχυση, αφού η φορολογική απαλλαγή που παρέχεται στις δικαιούχους επιχειρήσεις σημαίνει ελάφρυνση από τις συνήθεις φορολογικές επιβαρύνσεις, με αποτέλεσμα να έχουν εξοικονόμηση πόρων·
- (iii) συνιστά ευνοϊκή μεταχείριση ορισμένων επιχειρήσεων ή κλάδων παραγωγής και αυτό γιατί η φορολογική απαλλαγή δίδεται για κέρδη επιχειρήσεων παροχής τουριστικών υπηρεσιών, οι οποίες, μεταξύ άλλων, οφείλουν, για να είναι δικαιούχοι του προγράμματος, να προβαίνουν σε κεφαλαιουχικές δαπάνες ύψους τουλάχιστο £500.000 για την κατασκευή, ανοικοδόμηση, επέκταση ή μετατροπή τουριστικού κτιρίου ή έργου. Το κίνητρο αυτό λοιπόν συνιστά μία εξαίρεση από την εφαρμογή του βασικού συντελεστή του φόρου εισοδήματος, η οποία δε δικαιολογείται από τη φύση ή τη λογική του φορολογικού συστήματος αλλά παρέχει οφέλη μόνο σε ορισμένες εταιρείες ενός οικονομικού τομέα, δηλαδή τις εταιρείες παροχής τουριστικών υπηρεσιών, οι οποίες έχουν την οικονομική δυνατότητα να προβαίνουν σε υψηλές κεφαλαιουχικές δαπάνες για την κατασκευή παρεμφερούς κτιρίου ή έργου, το οποίο εκμεταλλεύονται. Συνεπώς, το κίνητρο είναι επιλεκτικό·
- (iv) τέλος, το κοινοποιηθέν πρόγραμμα νοθεύει ή απειλεί να νοθεύσει τον ανταγωνισμό, και αυτό γιατί η οικονομική ενίσχυση που παρέχεται από δημόσιους πόρους στις επιχειρήσεις παροχής τουριστικών υπηρεσιών αυξάνει τα εισοδήματά τους και μειώνει το κόστος των παρεχόμενων υπηρεσιών, θέτοντας τις ενισχυόμενες επιχειρήσεις σε ευνοϊκότερη θέση στην κυπριακή τουριστική αγορά σε σχέση με τις κυπριακές επιχειρήσεις που δεν πληρούν τους όρους συμμετοχής του κοινοποιηθέντος προγράμματος, καθώς και τις ξένες επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται ή δύνανται να δραστηριοποιηθούν στην κυπριακή τουριστική αγορά. Επίσης, λόγω του ότι οι τουριστικές υπηρεσίες δεν περιορίζονται στην τοπική αγορά, η κοινοποιηθείσα ενίσχυση νοθεύει ή απειλεί να νοθεύσει τον ανταγωνισμό στη διεθνή αγορά τουριστικών υπηρεσιών, σε βάρος των μη ενισχυόμενων επιχειρήσεων.
- (γ) Εφόσον από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η κοινοποιηθείσα ενίσχυση συνιστά δημόσια ενίσχυση σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου, εξετάστηκε κατά πόσο αυτή ανήκει στις κατηγορίες ενισχύσεων που δεν εμπίπτουν στις διατάξεις του Νόμου, σύμφωνα με το άρθρο 6 του Νόμου, για τις οποίες, όμως, απαιτείται κοινοποίηση.
- Όσον αφορά την πρώτη κατηγορία ενισχύσεων που προνοεί το άρθρο 6 του Νόμου, δηλαδή τις δημόσιες ενισχύσεις προς τη γεωργία, την κτηνοτροφία και την αλιεία, κρίθηκε ότι αυτό δεν εφαρμόζεται στο παρόν πρόγραμμα ενισχύσεων διότι όλοι οι δικαιούχοι δραστηριοποιούνται αποκλειστικά στον τομέα της παροχής τουριστικών υπηρεσιών.

Η δεύτερη κατηγορία ενισχύσεων που προνοεί το άρθρο 6 του Νόμου είναι οι δημόσιες ενισχύσεις προς τις επιχειρήσεις που ανήκουν άμεσα ή έμμεσα κατ' αποκλειστικότητα σε αλλοδαπούς και οι οποίες κτώνται το εισόδημά τους από πηγές εκτός της Δημοκρατίας (Επιχειρήσεις Διεθνών Δραστηριοτήτων). Το παρόν πρόγραμμα ενισχύσεων δεν εμπίπτει σε αυτή την κατηγορία, εφόσον οι Επιχειρήσεις Διεθνών Δραστηριοτήτων, οι οποίες κτώνται το εισόδημά τους εκτός της Δημοκρατίας, δεν μπορούν να δραστηριοποιηθούν στον τομέα παροχής τουριστικών υπηρεσιών εκμεταλλευόμενες παρεμφερές τουριστικό κτίριο ή έργο στη Δημοκρατία.

- (δ) Εφόσον από τα ανωτέρω κρίθηκε ότι η κοινοποιηθείσα ενίσχυση συνιστά δημόσια ενίσχυση σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου, εξετάστηκε αν ανήκει σε μία από τις κατηγορίες ενισχύσεων που προνοούν τα άρθρα 4, 5 και 5Α του Νόμου.

Αρχικά εξετάστηκε κατά πόσο η κοινοποιηθείσα ενίσχυση εμπίπτει στις κατηγορίες των ενισχύσεων του άρθρου 4 του Νόμου που ο Έφορος υποχρεούται να εγκρίνει. Επειδή η ενίσχυση παρέχει δεκαετή φορολογική απαλλαγή των κερδών, τα οποία προκύπτουν από την επιχείρηση εκμετάλλευσης παρεμφερούς τουριστικού κτιρίου ή έργου, με σκοπό την υποβοήθηση του τομέα των επιχειρήσεων παροχής τουριστικών υπηρεσιών, κρίθηκε ότι δεν εμπίπτει σε καμιά από τις πέντε κατηγορίες που ορίζει το άρθρο 4.

Επίσης εξετάστηκε κατά πόσο η κοινοποιηθείσα ενίσχυση εμπίπτει στην απαγόρευση του άρθρου 5Α, σύμφωνα με το οποίο ο Έφορος δεν εγκρίνει ενισχύσεις που συνιστούν ενισχύσεις για εξαγωγές. Σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου, ενίσχυση για εξαγωγές σημαίνει δημόσια ενίσχυση που συνδέεται άμεσα με τις εξαγόμενες ποσότητες, τη δημιουργία και λειτουργία δικτύου διανομής ή τις τρέχουσες δαπάνες εξαγωγικής δραστηριότητας. Επειδή η ενίσχυση παρέχει δεκαετή φορολογική απαλλαγή των κερδών, τα οποία προκύπτουν από την επιχείρηση εκμετάλλευσης παρεμφερούς τουριστικού κτιρίου ή έργου, κρίθηκε ότι δεν αποτελεί ενίσχυση για εξαγωγές και επομένως δεν εμπίπτει στην απαγόρευση του άρθρου 5Α.

Περαιτέρω εξετάστηκε σε ποια από τις κατηγορίες ενισχύσεων του άρθρου 5 του Νόμου, που ο Έφορος δύναται να εγκρίνει, εμπίπτει η κοινοποιηθείσα ενίσχυση.

Αφού λήφθηκε υπόψη ο στόχος της ενίσχυσης, κρίθηκε ότι αυτή εμπίπτει στην κατηγορία των ενισχύσεων που δύνανται να εγκριθούν για να προωθήσουν την ανάπτυξη ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων, εφόσον δεν αλλοιώνουν τους όρους των συναλλαγών σε βαθμό αντίθετο με το κοινό συμφέρον.

Στη συνέχεια εξετάστηκε κατά πόσο οι συγκεκριμένοι όροι της ενίσχυσης διασφαλίζουν σε ικανοποιητικό βαθμό την πιθανή επίτευξη του στόχου που επιδιώκεται.

Η κοινοποιηθείσα ενίσχυση συνιστά δημόσια ενίσχυση που χορηγείται χωρίς καμία άμεση υποχρέωση, σε σχέση με το επιλέξιμο κόστος, εκ μέρους της δικαιούχου επιχείρησης που να διασφαλίζει τη βελτίωση της κατάστασης της εν λόγω επιχείρησης, δηλαδή χωρίς να χρηματοδοτεί άμεσα επενδύσεις ή δημιουργία θέσεων εργασίας ή έρευνα και τεχνολογική ανάπτυξη. Ενισχύσεις αυτής της μορφής χαρακτηρίζονται ως λειτουργικές ενισχύσεις.

Οι λειτουργικές ενισχύσεις ενδέχεται να εμπίπτουν στις κατηγορίες δημοσίων ενισχύσεων που ο Έφορος δύναται να εγκρίνει, δυνάμει του άρθρου 5 του Νόμου. Βασικές, όμως, προϋποθέσεις για να εγκριθούν από τον Έφορο ενισχύσεις δυνάμει του άρθρου 5, είναι οι ενισχύσεις αυτές να είναι κατάλληλες και απαραίτητες για την επίτευξη των σκοπών του άρθρου 5. Οι ενισχύσεις λοιπόν που εγκρίνονται δυνάμει του άρθρου 5 πρέπει να μην ξεπερνούν τα όρια του τι είναι κατάλληλο και αναγκαίο για την επίτευξη των επιδιωκόμενων σκοπών του συγκεκριμένου άρθρου. Ο μακροχρόνιος όμως χαρακτήρας των προτεινόμενων λειτουργικών ενισχύσεων σε συνδυασμό με τα βασικά στοιχεία τους, δηλαδή την έλλειψη άμεσης, σε σχέση με το επιλέξιμο κόστος, υποχρέωσης εκ μέρους του δικαιούχου και την αδυναμία επιμέτρησής τους, τις καθιστά ακατάλληλες και δυσανάλογες για την επίτευξη των σκοπών που επιδιώκονται από το άρθρο 5. Η έλλειψη ανταπόδοσης συνίσταται στο γεγονός ότι με την κοινοποιηθείσα ενίσχυση παρέχεται φορολογική απαλλαγή στις δικαιούχους επιχειρήσεις χωρίς αυτές να αναλαμβάνουν οποιαδήποτε άμεση, σε σχέση με το επιλέξιμο κόστος, υποχρέωση για υλοποίηση επενδύσεων, προώθηση της έρευνας και τεχνολογικής ανάπτυξης κ.ά. Επιπλέον, δεν είναι δυνατή η εκ των προτέρων ακριβής εκτίμηση της έντασης της ενίσχυσης, κάτι που καθιστά ακόμα πιο δυσχερή την πιθανή έγκρισή της με βάση το άρθρο 5 του Νόμου. Και αυτό γιατί, για να εγκριθούν δημόσιες ενισχύσεις με βάση αυτό το άρθρο, θα πρέπει η έντασή τους να μπορεί να επιμετρηθεί, έτσι ώστε να εξακριβώνεται αν είναι ανάλογες προς τον επιδιωκόμενο στόχο και να συμβάλλουν στην επίτευξη του.

Γι' αυτούς τους λόγους, κρίθηκε ότι οι λειτουργικές ενισχύσεις δύνανται να εγκριθούν από τον Έφορο υπό πολύ αυστηρές προϋποθέσεις και κατά κανόνα σε περιπτώσεις, οι οποίες αναφέρονται ρητά στους Κανονισμούς που εκδίδονται δυνάμει του άρθρου 5(2) του Νόμου και περιέχουν λεπτομερή κριτήρια για την έγκριση κατηγοριών δημοσίων ενισχύσεων που εμπίπτουν στους τομείς που καλύπτει το άρθρο 5.

Κατ' επέκταση, η φορολογική απαλλαγή που παρέχεται με την κοινοποιηθείσα ενίσχυση, ως λειτουργική ενίσχυση, αποβάλλει στο να απαλλάξει τις δικαιούχους επιχειρήσεις παροχής τουριστικών υπηρεσιών από τις φορολογικές δαπάνες που θα έπρεπε οι ίδιες να ερωμισθούν στα πλαίσια της τρέχουσας διαχείρισης των συνήθων δραστηριοτήτων τους. Το αποτέλεσμα είναι να νοθεύεται ο ανταγωνισμός στον τομέα στον οποίο χορηγείται φορολογική απαλλαγή και να υπάρχει σαφής κίνδυνος αλλοίωσης των όρων των συναλλαγών σε βαθμό αντίθετο με το κοινό συμφέρον, χωρίς να καθίσταται δυνατή η επίτευξη ενός από τους στόχους που αναφέρονται στο άρθρο 5 του Νόμου (ανάπτυξη οικονομικών δραστηριοτήτων).

Επίσης, το κοινοποιηθέν πρόγραμμα δεν μπορεί να εγκριθεί ως έχει, διότι δεν αποτίνεται σε μικρομεσαίες επιχειρήσεις όπως ορίζονται στο παράρτημα των περί Ελέγχων των Δημοσίων Ενισχύσεων (Μικρές και Μεσαίες Επιχειρήσεις) Κανονισμών του 2001. Επίσης δεν μπορεί να εγκριθεί επειδή επιλέξιμο κόστος είναι τα κέρδη και όχι η δαπάνη ανέγερσης των τουριστικών κτιρίων ή έργων περιλαμβανομένης και της αξίας της γης (υλικά στοιχεία ενεργητικού).

Όσον αφορά την ένταση δεν μπορεί επίσης να εγκριθεί διότι ανέρχεται σε 100% και όχι σε 7,5% ή 15%, αντίστοιχα, όπως προνοούν οι πιο πάνω Κανονισμοί.

Εξάλλου, αναφορικά με τη μορφή της ενίσχυσης, αυτή θα μπορούσε, μεταξύ άλλων δυνατοτήτων, να είναι φορολογική απαλλαγή αλλά μόνο εάν ετηρούντο οι πιο πάνω προϋποθέσεις, δηλαδή δικαιούχοι να είναι οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις, επιλέξιμο κόστος να είναι η επενδυτική δαπάνη και ένταση 7,5% ή 15%, αντίστοιχα. Δηλαδή, οι επιχειρήσεις θα εδικαιούντο να απαλλάσσονται από φόρο που κανονικά θα όφειλαν να καταβάλουν εφόσον η φοροαπαλλαγή θα ισούτο με το επιτρεπτό ποσοστό πάνω στη δαπάνη ανέγερσης του τουριστικού κτιρίου ή έργου.

Ενόψει των πιο πάνω, η κοινοποιηθείσα ενίσχυση εμπίπτει στις κατηγορίες ενισχύσεων που ο Έφορος δύναται να εγκρίνει δυνάμει του άρθρου 5 του Νόμου, η οποία, όμως, δεν εγκρίνεται διότι δεν είναι ούτε κατάλληλη αλλά ούτε και ανάλογη για την επίτευξη των στόχων του άρθρου 5.

4. Απόφαση:

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΕΦΟΡΟΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΤΑ ΕΞΗΣ:

Α. Το κοινοποιηθέν πρόγραμμα ενισχύσεων με τίτλο «Λεκαετής φορολογική απαλλαγή αναφορικά με κέρδη εταιρείας από την εκμετάλλευση παρεμφερούς τουριστικού κτιρίου ή έργου» συνιστά δημόσια ενίσχυση, σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου.

Η ενίσχυση αυτή εμπίπτει στις κατηγορίες δημοσίων ενισχύσεων που ο Έφορος δύναται να εγκρίνει, η οποία όμως δεν εγκρίνεται, για τους λόγους που αναφέρθηκαν στο μέρος 3 της παρούσας Απόφασης.

Το κοινοποιηθέν πρόγραμμα ενισχύσεων αντιβαίνει προς τις διατάξεις του Νόμου. Ως εκ τούτου, εκδίδεται αρνητική απόφαση. Σύμφωνα με το άρθρο 21 του Νόμου, το κοινοποιηθέν πρόγραμμα ενισχύσεων θα εξακολουθεί να ισχύει το αργότερο μέχρι τις 30.4.2003 οπότε θα πρέπει να καταργηθεί.

Β. Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στο Τμήμα Εσωτερικών Προσόδων.

Αττικής, 8 Οκτωβρίου 2001.

ΧΡ. ΑΝΔΡΕΟΥ,

Έφορος Δημοσίων Ενισχύσεων.

(Ε.Λ.Ε. 25.06.002.08(37.1.2.11.2.1.10))